

Марија Пар

СРЦЕ ОД ВАФЛА

Наслов оригинала

Maria Parr

VAFFELHJARTE

LENA OG EG I KNERT-MATHILDE

Copyright© Det Norske Samlaget 2005

Norwegian edition published by Det Norske Samlaget, Oslo

Published by agreement with Hagen Agency AS, Oslo

За издање на српском језику © Креативни центар 2011

Библиотека *Свет је један*

књига педесета

прво издање

Уредник библиотеке

Дејан Беговић

Уредник издања

Анђелка Ружић

Илустрације

Марина Милановић

Лектор

Мирјана Делић

Дизајн корица

Душан Павлић

Припрема за штампу

Татјана Ваљаревић

Издавач

Креативни центар, Београд, Градиштанска 8

тел.: 011 / 38 20 464, 24 40 659, 38 20 483

www.kreativnicentar.rs

e-mail: info@kreativnicentar.rs

За издавача

мр Љиљана Маринковић, директор

Штампа

Публикум

Тираж

3.000

ISBN 978-86-7781-880-7

Књига је објављена уз финансијску подршку Агенције NORLA.

Марија Пар
==
Срце од
Вафла

Лена и Ја у Лом Матилди

С норвешког превео
Радосн Косовић

Креативни центар

Рупа у живици

Првог поподнева летњег распуста Лена и ја направили смо жичару између наших кућа. Лена је по обичају хтела прва да је опроба. Храбро се попела на прозор, ухватила конопац обема рукама, забацила босе ноге око њега и прекрстила их. Изгледало је опасно по живот. Застао ми је дах док се вукла ка својој кући, све даље и даље од прозора. Нема још ни девет година, та Лена, и није баш при истој снази као неки мало старији од ње. Негде на пола пута ноге су јој склизнуле с конопца, уз једно кратко *цак!*, и изненада се нашла како виси између два прва спрата, држећи се само рукама. Срце је почело страшно да ми лупа.

– Опа! – рече Лена.

– Настави! – повиках.

Није тако лако наставити како се то можда чини неким који стоје крај прозора и блену, тако ми је било објашњено.

– Држи се онда! Ја ћу те спасти!

Дланови су ми се знојили док сам размишљао. Надао сам се да су Ленини дланови били суви. Замисли да се пусти и сурва с првог спрата! Тада ми је пао на памет мадрац.

И док се Лена држала колико год је могла, извукао сам мадрац из маминог и татиног кревета, изгурао га у ходник, бацио низ степенице, провукао га до предсобља, отворио врата, шутнуо га низ спољно степениште и одвукао до баште. Био је то ужасно тежак мадрац. На путу сам оборио чукумбабину слику и разбио је. Али ако је већ нешто требало да се разбије, боље она него Лена.

Када сам се најзад појавио у башти, видео сам по Лениним гримасама да је била на ивици да падне.

– Триле, спораћу један! – изусти бесно. Њене црне кикице лепршале су на ветру тамо горе. Правио сам се да је нисам чуо. Висила је тачно изнад живице. Морао сам ту да положим мадрац. На живицу. Не би помогло да сам га ставио било где другде.

И тако је Лена Лид најзад могла да се пусти и стрмекне с небеса као презрела јабука. Слетела је уз туп удар. Два дрвцета у живици сломила су се у трену.

Са олакшањем сам се срушио на травњак, посматрајући Лену како бесно пузи по уништеној живици, између грана и чаршава.

Два дрвцејџа у живици сломила су се у ијрену

– Све је ово твоја грешка, Триле, живота ми – рече она пошто се подигла без икакве озледе.

Помислио сам да баш и није, али ништа нисам рекао. Било ми је драго што је преживела. Као и обично.

Триша и Јелкица

Лена и ја идемо у исти разред. Лена је једина девојчица у разреду. Добро је што је летњи распуст, иначе би цркавала у коми, како то она каже.

– Знаш, могла си да *цркнеш* и да се под тобом није нашао мадрац кад си пала – рекох јој ја касније те вечери, када смо стајали напољу и поново гледали рупу у живици. У то је већ Лена сумњала. Сматрала је да би највише добила потрес мозга, а то је већ преживела. Двапут.

Али ја се ипак питам шта би се десило да је пала без мадраца. Било би тужно када би *цркла*. Онда више не бих имао Лену. Лена ми је најбољи друг, иако је девојчица. Никада јој то нисам рекао. Не усуђујем се јер не знам да ли сам ја њен најбољи друг. Некад мислим да јесам, а некад не. Зависи. Али заиста се питам, нарочито када се деси тако нешто као што је кад падне са жичаре на мадрац који сам ја ту поставио. Тада помислим како бих волео да каже да сам јој најбољи друг.

Триле и Лена имају девет година, иду у исту школу и сваког дана играју се заједно. Трилету се чини да Ленине идеје за забаву нису увек најпаметније – рецимо, онда када је висила са жице разапете између њихових кућа колена су му баш клецала или онда кад су правили Нојев шарк знао је да ће нешто кренути наопако. Ипак, спреман је да уради све за њу, јер је она његов најбољи друг, иако је девојчица. За разлику од Лене, која има само маму, Триле има велику породицу, једног забавног деду, а уз то и баба тетку која прави најбоље вафле на свету!

ISBN 978-86-7781-880-7

9 788677 818807

www.kreativnicentar.rs